

Eesti Jahimeeste Seltsi põhimõtted ja väärtused Eesti rahvusliku jahinduse arendamisel.

1. Kogu meie tegevus ja ka seadusandlus peab lähtuma tasakaalustatud ja säästva arengu põhimõtetest ehk siis Eesti õigusruumi kontekstis Põhiseaduse § 5-st (**Eesti loodusvarad ja loodusressursid on rahvuslik rikkus, mida tuleb kasutada säästlikult**). See aga hõlmab ka ulukiasurkondade ja elupaikade soodsa seisundi tagamist. Näeme siin vastutust ka riigil (sh riigi poolt sõlmitud rahvusvaheliste suurkiskjaid puudutavate lepingute taustal) ja seetõttu räägime kolmnurgast riik-jahimees-maaomanik. Sellest põhimõttest tuleneb ka meie ulukiasurkonnakeskse käsitluse põhimõte, mille kohaselt ulukite kui loodusvara ohjamine peab lähtuma riiklikest huvidest ja vajadusest tagada ressursi säästlik kasutamine kogu riigis.
2. Eelmise punktiga tihedalt seoses ja sellest tulenev põhimõte, et ulukiresurssi saab säästvalt ja jätkusuutlikult majandada **piisavalt suurtel territooriumidel** (nõue, et jahipiirkonna jahimaa pindala peab olema vähemalt 5000 ha). Täna ka jahiseaduse nõue.
3. EJS põhikirjalistest eesmärkidest tulenevalt on meie ülesanne oma liikmete huvide ja õiguste esindamine ja oma liikmete ühistegevuse kaudu loodust säästva ning rekreatsioonivõimalusi pakkuva jahipidamise arendamine. Siit tuleneb põhimõte, et **jahipidamine peab jääma kättesaadavaks võimalikult laiale Eesti elanike grupele**.
4. Meie põhimõte on kaitsta ja arendada Eestile omast ühistegemises väljakujunenud jahikultuuri ja -traditsioone. **Eesti jahinduslik ühistegemine on rahvuslik rikkus**, mida tuleb hoida, see on osa meie kultuuripärandist. Jahindus on ühiskonda, s.h eri rahvusi liitev ja ühiskonna erinevaid grupe, integreeriv valdkond. Pooldame laiapõhjalist lähenemist jahindusele. Eesti jahindus peab toetuma maarahva omakultuurilisele alusele. Jahiseadus rahvuslikku jahindust kodifitseeriva raamistikuna peab olema ühiskonda liitev, mitte lõhkuv.
5. Jahipidamine ei ole ammu enam ainult toiduvarumine, sport ega kitsa grupi ajaviide. **Jahipidamine on kaasaegse keskkonnakorralduse meede**. Kaasaegses ja tsiviliseeritud ühiskonnas ei saa kogu vastutus keskkonnakorralduse osas delegeerida maaomanikule ja/või jahimehele, koordineeriv roll ja vastutus peab jääma riigile.
6. **Austav suhtumine omandisse**. Põhiseaduse järgi on igaühel õigus enda omandit vabalt vallata, kasutada ja käsutada. Kitsendused sätestab seadus. Omandit ei tohi kasutada üldiste huvide vastaselt. Tegutseda tuleb vastavalt seadusele, aga kõige efektiivsem on omanikega kokkuleppimine. Kui omanik avaldab, et ei soovi omal maal jahipidamist, siis austame seda.
7. **Teaduspõhisus**. Eesti Jahindus saab nii praegu kui ka tulevikus olla ainult teadmiste põhine. Küttimise aluseks saavad olla võimalikult täpsed loendusandmed. Analüüsitud andmete kasutamise põhjal kindlustame sihipärase ja struktuurse küttimise.
8. **Eetilisus**. Eesti jahimehed austavad ulukite õigust elule ning tuginevad jahipidamisel ühiskonnas väljakujunenud eetilistele tõekspidamistele. Austus elusa looduse vastu on terve moraali, mille lähtepunktiks on jahimehe suhted loodusega, tunnuseks. Jahieetika on loodusest aru saamine, looduse reeglite austamine ja jahiulukite ning nende elu tundmine. Samuti jahi korraldamine nii, et see võimalikult vähe häiriks ulukeid ning samas annaks kütile võimaluse olla uhke väärikalt sooritatud jahi üle. Eetiline jaht on kunst, mida õpitakse eelkäijatelt.